

28 Νοεμβρίου, 1991

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 25, 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΣΥΜΕΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΚΛΙΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1028/90).

5 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Υποκειμενικές εκτιμήσεις πραγματικών ζητημάτων από τη Διοίκηση τα οποία δεν αποδεικνύονται αναληθή είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά αλλά ελέγχει την χρήση της διοίκησης— Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η Διοίκηση άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια, στάθμισε ορθά τα γεγονότα, η απόφαση δεν ήταν προϊόν πλάνης ή εσφαλμένης ερμηνείας του νόμου ή δεν αποτελούσε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.*

10 Η αιτήτρια με την προσφυγή της αυτή προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν αίτησή της για χορήγηση άδειας διεύθυνσης του Κλινικού της Εργαστηρίου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 (1) Από το σύνολο των γεγονότων και στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου, έχω ικανοποιηθεί ότι η απόφαση του Συμβουλίου να απορρίψει το αίτημα της αιτήτριας ήταν εύλογα επιτρεπτή.

20 Το Συμβούλιο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια εντός των πλαισίων που του παρέιχε ο νόμος, ερεύνησε όλα τα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη, αξιολόγησε και στάθμισε τα στοιχεία αυτά με τη δέουσα προσοχή και αιτιολόγησε δεόντως την απόφαση στην οποία κατέληξε. Η αιτιολογία συμπληρώνεται πλήρως από το περιεχόμενο του φακέλου της διοίκησης που κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου.

25 (2) Η υποκειμενική εκτίμηση ενός πραγματικού ζητήματος από τη διοίκηση, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Έργο του Δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την χρήση της διοίκησης. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν

επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το διοικητικό όργανο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, στάθμισε ορθά όλα τα γεγονότα και στοιχεία, η απόφασή του δεν βασίστηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών ή σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου ή δεν αποτελούσε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.

5

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Georghiades (1972) 3 CLR 594

S.C. Johnson & Son Inc. v. Εφόρου Εμπορικών Σημάτων (Προσφυγές Αρ. 23/86, 24/86, ημερ. 18/1/89).

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον απόφασης του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της αιτήτριας για χορήγηση άδειας διεύθυνσης του Κλινικού της εργαστηρίου.

15

Γλ. Χαραλάμπους (Δνις) για Χρ. Τριανταφυλλίδη και Α. Ηρακλέους, για την αιτήτρια.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult. 20

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ'ου η αίτηση Συμβουλίου ημερομηνίας 13/9/90 η οποία την πληροφορούσε ότι το αίτημα της για χορήγηση άδειας διεύθυνσης του Κλινικού της Εργαστηρίου δεν έγινε αποδεκτό, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα.

25

Στις 25/5/89 η αιτήτρια υπέβαλε αίτηση προς το Συμβούλιο Κλινικών Εργαστηρίων με βάση τις πρόνοιες του περί της Εγγραφής και Λειτουργίας Κλινικών Εργαστηρίων Νόμου, Νόμος 132/88, με την οποία ζητούσε να της χορηγηθεί άδεια λειτουργίας κλινικού εργαστηρίου υπό τη διεύθυνσή της. Σαν ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του

30

εργαστηρίου της η αιτήτρια δήλωσε την 1/6/88 και ανέφερε ότι και μετά την πιο πάνω ημερομηνία συνέχισε να εργάζεται σε άλλο ιδιωτικό εργαστήριο.

- 5 Η αιτήτρια είναι κάτοχος διπλώματος Εργοδηγού Χημικού της Σχολής Βοηθών Ιατρικών Επαγγελμάτων Αθήνας. (Βλέπε Ερυθρό 6 στο φάκελο).

Η αίτηση της αιτήτριας μελετήθηκε από τον καθ' ου η αίτηση με βάση το εδάφιο 5 του άρθρου 4 του Νόμου 132/88, το οποίο προνοεί ότι,

- 10 "Κλινικά Εργαστήρια υφιστάμενα και λειτουργούντα κατά την ημερομηνία δημοσίευσής του παρόντος Νόμου εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας δύνανται να εγγραφώσιν εις το Μητρώον ανεξαρτήτως των άλλων προνοιών του παρόντος Νόμου, νοουμένου
- 15 ότι ο Διευθυντής ή οι Διευθυνταί του Κλινικού Εργαστηρίου ενήργουν καλή τη πίστει και προσωπικώς ως Διευθυνταί του Κλινικού Εργαστηρίου και νοουμένου ότι το Κλινικόν Εργαστήριον θα ικανοποιήση τους υπό
- 20 του Συμβουλίου τεθησομένους επί σκοπώ διασφαλίσεως ευλόγως αποδεκτού επιπέδου εργασίας όρους εντός καθορισθησομένης υπό του Συμβουλίου προθεσμίας."

- Με επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας ημερομηνίας 6/9/90 (τεκμήριο 1 στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας), επισυνάφθηκαν και υποβλήθηκαν προς τον καθ' ου
- 25 η αίτηση διάφορα πιστοποιητικά προς τεκμηρίωση του γεγονότος ότι κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του Νόμου 132/88, η αιτήτρια ενεργούσε καλή τη πίστει και προσωπικώς ως Διευθύντρια του Κλινικού Εργαστηρίου της.

- Τα πιστοποιητικά αυτά, τα οποία σημειώθηκαν σαν
- 30 Τεκμήρια 1, 2, 3 και 4 στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας, περιλάμβαναν τα ακόλουθα στοιχεία:

- "Τεκμήριο 1: Βεβαίωση από τον κ. Χάρη Χαριλάου, Διευθυντή του Κλινικού Εργαστηρίου στο οποίο η
- 35 κυρία Ιωάννου παρείχε τις υπηρεσίες της με την οποία επιβεβαιώνεται ότι παραχωρούσε στην πελάτιδά μου

όλες τις διευκολύνσεις για την εξυπηρέτηση των πελατών της.

Τεκμήριο 2: Αντίγραφο εγγραφής της επωνυμίας του Κλινικού Εργαστηρίου που εκδόθηκε από τον Έφορο Εταιρειών πριν από την 22α Ιουλίου 1988. 5

Τεκμήριο 3: Αντίγραφα αγοράς και/ή ενοικιαγοράς των απαιτούμενων μικροβιολογικών εργαστηριακών μηχανημάτων με τα οποία επιβεβαιώνεται ότι η πελάτιδά μου προμηθεύθηκε τον απαιτούμενο εργαστηριακό εξοπλισμό πριν από την 22α Ιουλίου 1988. 10

Τεκμήριο 4: Επιβεβαίωση ιατρών ότι η κυρία Ιωάννου συνεργαζόταν μαζί τους πριν από την 22α Ιουλίου 1988."

Στις 17/7/90 ο καθ' ου η αίτηση, θέλοντας να έχει μιά πιο αντικειμενική άποψη για το θέμα, κάλεσε την αιτήτρια σε προσωπική συνέντευξη κατά την οποία αυτή ανέφερε πως συνέχισε να εργάζεται και σαν υπάλληλος σε ιδιωτικό εργαστήριο μέχρι το τέλος Ιουνίου 1990. 15

Ο καθ' ου η αίτηση με συστημένη επιστολή του προς την αιτήτρια ημερομηνίας 13/9/90 απέρριψε το αίτημά της, πληροφωρώντας την τα ακόλουθα: 20

"Αναφέρομαι στην αίτησή σας με ημερ. 25.5.89, όπως σας χορηγηθεί άδεια διεύθυνσης κλινικού εργαστηρίου και σας πληροφορώ ότι το Συμβούλιο Κλινικών Εργαστηρίων αφού μελέτησε την αίτησή σας σε συνεδρία του της 17.7.90, αποφάσισε να μην την εγκρίνει για τους πιο κάτω λόγους: 25

α) δεν κατέχετε τα απαιτούμενα από το εδ. 1 του άρθρου 7 του περί Εγγραφής Κλινικών Εργαστηρίων Νόμου, ειδικά προσόντα, και 30

β) το Συμβούλιο δεν πείστηκε από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσατε ότι, ενεργούσατε

καλή τη πίστει και προσωπικώς σαν Διευθύντρια εργαστηρίου κατά την ημερομηνία δημοσίευσεως του πιο πάνω Νόμου."

5 Εναντίον της πιο πάνω απόφασης του καθ' ου η αίτηση η αιτήτρια καταχώρισε την παρούσα προσφυγή, επικαλούμενη πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας, έλλειψη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας, έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση συνταγματικών δικαιωμάτων της.

10 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση υπέβαλε πως από όλα τα πραγματικά περιστατικά και τα παραδεχτά γεγονότα της υπόθεσης συνάγεται ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε νόμιμα και άσκησε ορθά τη διακριτική του εξουσία και υπέβαλε πως η αιτήτρια, εργαζόμενη για δύο χρόνια
15 σαν υπάλληλος σε κλινικό εργαστήριο, σε καμιά περίπτωση δεν ενεργούσε προσωπικά και καλόπιστα σαν Διευθύντρια του Κλινικού της Εργαστηρίου.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε πως το γεγονός ότι η αιτήτρια δεν βρισκόταν καθόλη τη διάρκεια του εικοσι-
20 τετραώρου στο κλινικό της εργαστήριο, επειδή πρόσφερε παράλληλα τις υπηρεσίες της και σε άλλο κλινικό εργαστήριο, δε μπορεί σε καμιά περίπτωση να ερμηνευθεί ότι αυτή δεν ενεργούσε καλή τη πίστει και προσωπικά σαν
25 Διευθύντρια του εργαστηρίου της, για το λόγο ότι ο ίδιος ο Ν. 132/88 δεν εμποδίζει οποιονδήποτε Διευθυντή κλινικού εργαστηρίου να εργάζεται και οπουδήποτε αλλού, ούτε και ορίζει τη "διεύθυνση" σαν πλήρη απασχόληση.

Η αιτιολογία για την οποία η αίτηση της αιτήτριας απορρίφθηκε από τον καθ' ου η αίτηση ήταν διφυής.

30 Το πρώτο σκέλος αφορούσε την μη κατοχή από την αιτήτρια των απαιτούμενων από το εδάφιο 1 του άρθρου 7 του Νόμου προσόντων.

35 Το δίπλωμα Εργοδηγού Χημικού της Σ.Β.Ι.Ε. που κατείχε η αιτήτρια, δεν αναγνωρίστηκε από το Υπουργείο Υγείας όταν αυτή υπέβαλε σχετική αίτηση προς το Υπουρ-

γείο για αναγνώρισή του σαν ισότιμου για σκοπούς διορισμού στη θέση Τεχνολόγου Νοσοκομειακού Εργαστηρίου (βλέπε Ερυθρό 35 στο φάκελο). Το αρμόδιο όργανο αποφάσισε πως η αιτήτρια δεν κατείχε τα υπό του νόμου απαιτούμενα ειδικά προσόντα.

5

Το δεύτερο σκέλος αφορούσε την μη ικανοποίηση του Συμβουλίου ότι η αιτήτρια ενεργούσε καλή τη πίστει και προσωπικά σαν Διευθύντρια του υφιστάμενου εργαστηρίου της.

Στην επιστολή με ημερομηνία 21/2/91 την οποία απέστειλε ο Έφορος του Συμβουλίου Κλινικών Εργαστηρίων προς το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας (βλέπε Ερυθρά 49 και 48 του φακέλου), αναφέρεται πως το Συμβούλιο αφού μελέτησε όλα τα δεδομένα που αφορούσαν την αίτηση της αιτήτριας με προσοχή, την απέρριψε για τους εξής δύο λόγους: Πρώτον, η αιτήτρια δεν έπεισε το Συμβούλιο για την καλή της πίστη, δεδομένου ότι κατείχε το δίπλωμά της από το 1977 και άνοιξε εργαστήριο την 1/6/88, μόλις ενάμισυ μήνα πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου που ήταν η 22/7/88 και δεύτερο, το χρονικό διάστημα για το οποίο δήλωσε η αιτήτρια ότι λειτουργούσε κλινικό εργαστήριο, από τη μιά θεωρήθηκε πολύ μικρό και από την άλλη το ότι εργαζόταν ταυτόχρονα σε άλλο εργαστήριο δεν έπειθε το Συμβούλιο ότι αυτή ενεργούσε προσωπικά σαν Διευθύντρια.

10

15

20

25

Από το σύνολο των γεγονότων και στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου, έχω ικανοποιηθεί ότι η απόφαση του Συμβουλίου να απορρίψει το αίτημα της αιτήτριας ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Το Συμβούλιο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια εντός των πλαισίων που του παρείχε ο νόμος, ερευνήσε όλα τα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη, αξιολόγησε και στάθμισε τα στοιχεία αυτά με τη δέουσα προσοχή και αιτιολόγησε δεόντως την απόφαση στην οποία κατέληξε. Η αιτιολογία συμπληρώνεται πλήρως από το περιεχόμενο του φακέλου της διοίκησης που κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου.

30

35

Η υποκειμενική εκτίμηση ενός πραγματικού ζητήματος από τη διοίκηση, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου.

5 Στο Ευρετήριο των Αποφάσεων Συμβουλίου Επικρατείας για τα έτη 1961-1963, Τόμος Α' (Α-Ν) σελ. 77, αναφέρονται οι πιο κάτω νομικοί κανόνες οι οποίοι διέπουν το ανέλεγκτο της ουσιαστικής κρίσης της Διοίκησης:

10 "22. Απορριπτέος ως απαράδεκτος τυγχάνει λόγος ακυρώσεως πλήτων την ορθότητα της αναγομένης εις εκτίμησην πραγμάτων κρίσεως της Διοικήσεως, 80, 81, 362/61, 339, 930, 953, 1412, 1720-2, 1778/62 7, 165, 443, 1659, 1861/63

15 23. ή αμφισβητών την ουσιαστικήν κρίσιν αυτής. 1480, 2157/61, 1112, 1664, 1778/62, 1659, 2206/63

24. εφ' όσον δεν αποδεικνύεται αύτη ως προϊόν πλάνης περί τα πράγματα. 894, 1112, 1412, 2168/62, 1861/63

20 25. ή υπερβάσεως των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Διοικήσεως. 16, 2157/61, 1412/62

26. ως επί εκτιμήσεως εγγράφων, ήτις ανάγεται εις την διακριτικήν εξουσίαν της Διοικήσεως. 899 900/61, 2044/62

25 27. Λόγος ακυρώσεως περί ανεπαρκείας και πλάνης της αιτιολογίας, της προσβαλλομένης πράξεως, πλήτων την πραγματικήν εκτίμησην, ην ενήργησεν η Διοίκησης χωρίς να υπερβή τα ακραία όρια της διακριτικής αυτής εξουσίας, τυγχάνει απορριπτέος ως απαράδεκτος. 1777/61, 1417/62

30 27 α. Δεν ανήκει εις το Σ.Ε. ο έλεγχος κατ' ουσίαν του σκοπού του νόμου, εφ' όσον ούτος δεν αντίκειται εις συνταγματικήν τινά διάταξιν. 953/61

28. Ο τρόπος ρυθμίσεως των θεμάτων κατά νομοθετικήν εξουσιοδότησιν, εφ' όσον δεν εξέρχεται των υπ' αυτής τιθεμένων ορίων, δεν υπόκειται εις τον ακυρωτικόν έλεγχον του Σ.τ.Ε. ως αποκείμενος εις την ουσιαστικήν κρίσιν του αρμοδίου δια την θέσπισιν των νομικών κανόνων οργάνου. 1649/61" 5

Έργο του Δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το διοικητικό όργανο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, στάθμισε ορθά όλα τα γεγονότα και στοιχεία, η απόφασή του δεν βασίστηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών ή σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου ή δεν αποτελούσε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. (*R. v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594, 692-695, *S.C. Johnson & Son Inc. v. Εφόρου Εμπορικών Σημάτων*, Υπ. Αρ. 23/86, 24/86, ημερομηνίας 18/1/89, που δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί επίσημα.) 10 15

Η υπό κρίση απόφαση της διοίκησης ήταν εύλογα επικτή στα πλαίσια των εξουσιών της. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.